

Εισήγηση του Περιφερειάρχη Ν. Αιγαίου στην ημερίδα με θέμα “Διαφθορά και διαφάνεια στην αυτοδιοίκηση”

20 Μαΐου 2021

Καθημερινά γινόμαστε μάρτυρες αναφορών στη δημόσια ζωή που έχουν να κάνουν με κακοδιαχείριση και διαφθορά που αποκαλύπτονται στην διοίκηση, τους οργανισμούς και την αυτοδιοίκηση.

Καθημερινά ο πολίτης που βιώνει την κρίση, έκπληκτος διαπιστώνει λόγω και της έκθεσης στο φως των γεγονότων πως πολλές πτυχές της οικονομικής και κοινωνικής ζωής του τόπου δεν είναι συμβατές με την ηθική τάξη και την νομιμότητα

Αυτή η εικόνα σε συνδυασμό με την όξυνση των οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων προκαλούν τη δυσφορία και δυσπιστία των πολιτών απέναντι στους θεσμούς.

Κάτω από τις συγκεκριμένες οικονομικές συνθήκες, την ανασφάλεια και τον φόβο των πολιτών για το παρόν και το μέλλον είναι κατανοητό πράξεις αδιαφάνειας και διαφθοράς να προκαλούν και να εξοργίζουν τους πολίτες.

Είναι γενικευμένη αυτή η εικόνα;

Νομίζω πως όχι και αυτό γιατί σαν αυτοδιοίκηση δίνουμε εκτός από τον αγώνα στον πόλεμο που διεξάγεται καθημερινά σε οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο και στο επίπεδο των αρμοδιοτήτων και κυρίως της ανάπτυξης.

Ωστόσο, την παρούσα περίοδο, πιο κρίσιμο αναδεικνύεται το ζήτημα της φερεγγυότητάς της, ώστε να απολαμβάνει της εμπιστοσύνης των πολιτών.

Δυστυχώς, σε πολλές περιπτώσεις αυτή η τόσο αναγκαία εμπιστοσύνη κλονίζεται από έκνομες πράξεις και συμπεριφορές, μιας μικρής μερίδας των εκπροσώπων των τοπικών κοινωνιών και του προσωπικού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Και το ερώτημα που εκ των πραγμάτων τίθεται είναι γιατί αυτό το καθολικό κοινωνικό αίτημα για διαφάνεια παντού δεν ικανοποιείται. Πως ενώ ψηφίζονται διαρκώς νέοι νόμοι που ενισχύουν τους ελέγχους, δεν διασφαλίζεται επαρκώς η νομιμότητα στο χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με αποτέλεσμα να ενισχύεται η δυσπιστία των πολιτών, με εξαιρετικά αρνητικές επιπτώσεις στην ίδια τη Δημοκρατία.

Ως εκ τούτου η μηδενική ανοχή στη διαφθορά πρέπει να είναι προτεραιότητα όλων μας, όσες και αν είναι οι παθογένειες του συστήματος, αλλά και οι δυνάμεις οι οποίες ανθίστανται σε κάθε προσπάθεια κάθαρσης.

Ζητούμενο όμως εξακολουθεί να αποτελεί η επούλωση των πληγές που έχει υποστεί το τραυματισμένο πρόσωπο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, να δοθούν λύσεις σε προβλήματα και κυρίως να ελαχιστοποιήσει το τεράστιο κόστος της διαφθοράς. Κόστος οικονομικό, πολιτικό, κοινωνικό και βεβαίως ηθικό, για την κάθε τοπική κοινωνία και τους πολίτες της, αλλά και για σύνολο της χώρας.

Για εμάς λοιπόν η ισχυροποίηση των θεσμών διαφάνειας ενισχύει την αυτοδιοίκηση και αποδυναμώνει τις πρακτικές των πελατειακών σχέσεων της γραφειοκρατίας, των παρασιτικών δραστηριοτήτων και των μικροσυμφερόντων.

Γνωρίζουμε πως το γραφειοκρατικό σύστημα και οι αγκυλώσεις του παράγει διαφθορά και στέκεται ανάχωμα στην διαφάνεια.

Παρακολουθούμε και εμείς αυτά τα αναχώματα που ορθώνονται κάθε

φορά που γίνεται προσπάθεια κατάργησης διοικητικών πράξεων και κατάργηση της γραφειοκρατίας.

Ποιοι όμως είναι αυτοί ;

Είναι οι εκφραστές παρακειμένων ιδεοληψιών περί κράτους – αφέντη είναι δηλαδή οι υπηρέτες ενός συγκεντρωτικού και σήμερα χρεοκοπημένου συστήματος που έχει σύμμαχο και ισχυρό βραχίονα την γραφειοκρατία.

Είναι ένα σύστημα βαθιά ριζωμένο στο κορμί της δημόσιας διοίκησης που υπερασπίζεται το σημερινό συγκεντρωτικό γραφειοκρατικό διοικητικό σύστημα της πατρίδας μας.

Αυτό το σύστημα και τα υποσυστήματά του είναι το πρόβλημα και πρέπει να αλλάξει , να αντικατασταθεί.

Είναι στόχος που δεν μπορούμε ο κάθε θεσμός μόνος του να πετύχει παρά μόνο όλοι μαζί με συνευθύνη, πολιτικό σύστημα, φορείς, αυτοδιοίκηση στηρίζοντας πολιτικές πάταξης της διαφθοράς και τις αδιαφάνειας.

Οι πολιτικές αυτές απαιτούν βεβαίως ισχυρούς διοικητικούς και αυτοδιοικητικούς θεσμούς που για να τους αποκτήσουμε είναι απαραίτητη η αναδιάρθρωση και ο εκσυγχρονισμός των σημερινών δομών του κράτους.

Για εμάς δε στον νησιωτικό χώρο η ισχυροποίηση των αυτοδιοικητικών θεσμών είναι μονόδρομος.

Θέλουμε ένα θεσμό με ευθύνες, ρόλο και λόγο, γιατί είμαστε οι θεσμοί που είναι εγγύτερα στον πολίτη και γιατί όχι ελεγχόμενοι ευκολότερα μιας και είμαστε κάτω από συνεχή καθημερινό κοινωνικό έλεγχο.

Οι τοπικές κοινωνίες βιώνουν οριακές στιγμές σήμερα άρα πρέπει να διατηρήσουμε σαν κόρη οφθαλμού το ηθικό πλεονέκτημα του θεσμού συμπαράσταση του πολίτη.

Όσο μεγαλύτερη είναι η διαφάνεια τόσο μεγαλύτερη είναι η

πιθανότητα να μην υπάρχουν έκνομες πράξεις.

Κατά την άποψη μου πρέπει και καταθέτω συγκεκριμένες προτάσεις:

1. Το κράτος σε κεντρικό επίπεδο να γίνει επιτελικό και να κρατήσει μόνο αρμοδιότητες εθνικού και στρατηγικού χαρακτήρα.
2. Να εκχωρηθεί το σύνολο των αρμοδιοτήτων που δεν προσκρούουν στο σύνταγμα Περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.
3. Να καταργηθούν όλες οι περιττές διοικητικές πράξεις σε όλους τους τομείς.
4. Να απλοποιηθούν και να απλουστεύσουν όλες οι διοικητικές πράξεις.
5. Η συναλλαγή του πολίτη με τις υπηρεσίες να γίνεται μόνο από ένα σημείο π.χ. να ηλεκτροποιηθεί μέσω internet.
6. Οι αδειοδοτήσεις να δίδονται ηλεκτρονικά και άμεσα και να έπεται ο έλεγχος των υπηρεσιών. Την ευθύνη να αναλάβει ο ίδιος για την μη πληρότητα του φακέλου ή ο μηχανικός σε περίπτωση οικοδομικής άδειας κ.τ.λ.

Καμιά αρμοδιότητα που έχει εκχωρηθεί από το κράτος να μην ασκείται από την αυτοδιοίκηση χωρίς την διάθεση και των αντίστοιχων πόρων.

Ετήσιος απολογισμός κάθε φορά μετά τον έλεγχο των υπηρεσιών του κάθε θεσμού για παραλήψεις, καθυστερήσεις και παραβάσεις νομοθεσίας ή υπερβάσεις καθηκόντων αλλά και παραβάσεις καθηκόντων, ανυπακοή και μη εξυπηρέτηση του πολίτη και επιβολή κυρώσεων.

Το τελευταίο και πιο σημαντικό μετά την ανακατανομή των

αρμοδιοτήτων των.

Οι αρμοδιότητες να είναι αποκλειστικές και να μην υπάρχει σε κανένα επίπεδο και τομέα αλληλοκάλυψη αρμοδιοτήτων.

Τέλος να υπάρχει ευελιξία στις δράσεις που αφορούν τον κοινωνικό τομέα όπου η προσπάθεια όλων είναι απαραίτητη.

Το ότι υπάρχουν εστίες διαφθοράς και καταστάσεις που δεν τιμούν τους εκπροσώπους των τοπικών κοινωνιών, αλλά και το προσωπικό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δεν σημαίνει ότι μπορεί να γίνουν ανεκτές «γενικεύσεις» και «εύκολες» καταγγελίες.

Σε αυτές οφείλεται η αποστροφή των πολιτών έναντι των θεσμών, οι οποίοι δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι δημιουργήθηκαν για να κάνουν πιο εύκολη τη δική τους καθημερινότητα.

Ο απόλυτος μηδενισμός κυρίως ισοδυναμεί με έλλειψη κριτικής ικανότητας .

Η απαξίωση θεσμών στα μάτια των πολιτών, μηδενισμός , λαϊκισμός Δημαγωγία και πλήγμα στην Δημοκρατία και τους θεσμούς.

Φράσεις «**όλοι το ίδιο είναι**» είναι δηλωτικό της απώλειας της εμπιστοσύνης όχι μόνο στους θεσμούς αλλά και στα πρόσωπα.

Τον πολίτη σήμερα τον απασχολεί η κρίση, η ανεργία, η φτώχεια, η δημοκρατία και η ανάπτυξη καλή λειτουργία του κράτους και των θεσμών, η καλή λειτουργία των υπηρεσιών, η παροχή καλών υπηρεσιών υγειονομικών, κοινωνικών οι καλές συγκοινωνίες το βιώσιμο περιβάλλον οι προοπτικές ανάπτυξης του τόπου, η νέα γενιά και οι θέσεις εργασίας που θα τον βοηθήσουν να επιβιώσει αξιοπρεπώς.

Είναι στο χέρι μας να βοηθήσουμε όλοι στο ξεπέρασμα της κρίσης και στην αποκατάσταση του κύρους των θεσμών και του πολιτικού συστήματος.

-Φως παντού, φως σε όλα!!